

[Birthe Hansen]

består af de samme amtsrådsmedlemmer, som man måske vil rejse en sag imod.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skulle lige være sikker, inden jeg svarede fru Birthe Hansen. Den mulighed er der naturligvis også i dag. Der er intet ændret i det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

(Fremsat 22/2 84).

Sammen med denne sag foretoges de under punkterne 4-5 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 94:

Forslag til lov om teatervirksomhed.

Af Ole Espersen (S), Birthe Hansen (SF) og Tinning (VS) m.fl.

(Fremsat 6/3 84).

5) Første behandling af lovforslag nr. L 95:

Forslag til lov om ændring af lov om teatervirksomhed.

Af Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(Fremsat 6/3 84).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Uden at der nu egentlig skulle være tale om en gennemgribende lovrevision på teaterområdet, har vi i dag ikke mindre end tre forslag på bordet, som drejer sig om dette emne, og det er da glædeligt, for så vidt som det altid er glædeligt at diskutere kulturpolitik, når man i øvrigt ellers altid taler økonomi.

Der er nu nok en hel del økonomi i dette her, og det skal jeg vende tilbage til, ikke mindst når jeg omtaler regeringens eget forslag, men lad mig starte med kort at give min vurdering af de to øvrige forslag.

Det forslag til lov om teatervirksomhed, der er fremsat af S, SF og VS, må regeringen afvise af flere grunde. For det første af økonomiske grunde, og det kan ikke overraske nogen. Forslaget indeholder merudgifter på, lad os rundeligt sige 16 mill. statslige kr. og – skønner man – ca. 4 mill. amtslige kr., og det er altså ca. 20 millioner offentlige kroner.

Jeg er udmærket klar over, at det, der oprindeligt blev drøftet på konferencer rundt omkring, var et højere beløb, og jeg synes, det er prisværdigt, at man har forsøgt at skære det til – formodentlig under hensyntagen til den almindelige økonomiske situation, men stadig væk må jeg sige, at vi må afvise det forslag.

Jeg synes også, der er noget i konstruktionen, som virker utiltalende. Jeg er ikke nogen stor tilhænger af den indbyrdes afhængighed, man har bundet forslagens forskellige dele sammen med, og jeg vil gerne begrunde hvorfor.

Sidste finansår lykkedes det at skaffe en ekstra bevilling til Det rejsende Landstater, som havde store økonomiske problemer og gammel gæld, en ekstra bevilling på 4 mill. kr., som fik udryddet gælden og gjorde godt, hvor den faldt. Den faldt på et tørt sted.

Men hvis det skulle ske med den nye indbyrdes afhængighed, er jeg bange for, at sådanne redningsmanøvrer på rette tid og sted ville have meget svært ved at finde sted, fordi det uvægerlig ville trække en hel bunke konsekvenser med sig, som ville hindre, at man omprioriterede.

Jeg vil også tillade mig at gøre opmærksom på, at netop omprioritering jo hele tiden har været et begreb, jeg har gjort meget ud af, for jeg tror, det er helt nødvendigt ikke mindst på det kulturelle område, hvor nye ting opstår, hvor ting udvikler sig på ét om-